

Bilag.**Betænkning**

angaaende

Enerets-Benævnelse for særlig Uddannelse.

Afgivet af det af Undervisningsministeriet nedsatte Udvalg.

Den direkte Anledning til Optagelse af Drøftelserne i den nuværende Form er givet fra Arkitekters og Ingeniørers Side. Udvalget har ønsket som Indledning at gøre nogle Bemærkninger om Retsregler — eller Bestræbelser for at faa indført Retsregler — i andre Lande med Hensyn til Beskyttelse for Betegnelserne »Arkitekt« og »Ingeniør«.

Ved kejserlig Forordning af 14. Marts 1917 er der i *Østrig* givet Beskyttelse for Betegnelsen »Ingeniør«. Bortset fra Overgangsbestemmelser gaar Reglerne ud paa, at de, der har gennemgaaet en vis fuldstændig videnskabelig Uddannelse, har Ret til at føre Betegnelsen »Ingeniør«; samme Ret kan af Centraladministrationen tillægges Personer med en vis, noget mindre vidtgaende, videnskabelig Uddannelse, suppleret med et vist Antal Aars fagteknisk Praksis. I øvrigt er Førelsen af Betegnelsen »Ingeniør« forbudt under Strafansvar.

I *Polen* er der ved Lov af 13. Juli 1920 givet Beskyttelse under Strafansvar for *akademiske Grader*. Det er derhos ved en Lov af 21. September 1922 bestemt, at *Ingeniør-titlen* er en akademisk Grad, som erhverves i de akademiske Skolers tekniske Fakultet med eventuel Angivelse af Specialfaget. Retten til at føre Benævnelsen meddeles af Fakultetsraadene, og kan foruden til Personer med fuldstændig Uddannelse gives til Personer, der har udmærket sig ved fremragende Virksomhed i et teknisk Fag, eller som har en vis mindre vidtgaende videnskabelig Uddannelse, suppleret med praktisk Virksomhed, eventuelt en Prøve.

I *Ungarn* er ved en Lov af 29. Marts 1923 *Ingeniørbetegnelsen* forbeholdt Personer, der har faaet Diplom paa Grundlag af Uddannelse paa en teknisk Højskole i en Gren af de tekniske Videnskaber. *Arkitektbetegnelsen* falder ind herunder, idet Diplomerne lyder paa: »Ingeniør«, »Arkitekt«, »kemisk Ingeniør«, »Maskiningeniør« o. s. fr.

I *Italien* er i Henhold til en Lov af 24. Juni 1923 Betegnelserne »Arkitekt« og »Ingeniør« forbeholdt dem, der har opnaaet de paagældende Afgangsbeviser ved vedkommende højere Undervisningsanstalt. De saaledes autoriserede faar af Retsmyndighederne overdraget Synsforretninger m. v., ligesom de faar de offentlige Administrationers Arbejder. Af de autoriserede oprettes i hver Provins en Korporation paa Grundlag af offentlige Fortegnelser. Ligeledes indrettes offentlige Fortegnelser over Landmaalere og andre teknisk Sagkyndige; i disse Fortegnelser optages de, der har Ret til at føre den paagældende professionelle Betegnelse, meddelt af Statsskolen, statsanerkendte og statsligeberettigede Skoler.

I *Tyskland* er der udarbejdet Forslag til en Rigslov om Oprettelse af et »Reichskammer der freien technischen Berufe«, sammensat af Repræsentanter fra »Landskamre« i de enkelte Lande. Til Optagelse i disse Landskamre, der er delt i Faggruppen for 1) Arkitekter, 2) Ingeniørvæsen og 3) Kemi og Fysik, kræves almindeligvis, at Vedkommende har 1) bestaaet den afsluttende Prøve eller taget Doktorgraden ved tysk Universitet eller teknisk Højskole, 2) bestaaet den afsluttende Prøve ved tysk Bygningsskole eller højere Maskinskole med »gut« eller efter 8 Semestre ved tysk teknisk Højskole uden Afslutningsprøve bevist ligestillet Uddannelse ved fleraarig praktisk Virksomhed. Kammermedlemmerne, der skal have tysk Statsborgerret, har Ret til at benævne sig »Bauwardein«, »Ingenieurwardein«, »Chemiewardein«, »Messwardein«.